

EBA/GL/2017/14

16/02/2018

Richtsnoeren

inzake het toezicht op significante bijkantoren

1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van de EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 16/04/2018 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/GL/2017/14". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving dient eveneens aan EBA te worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op haar website bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. Deze richtsnoeren specificeren hoe de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en in de lidstaat van ontvangst binnen het kader van colleges van toezichthouders die zijn opgericht uit hoofde van artikel 116 of uit hoofde van artikel 51, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU², samenwerken voor de uitoefening van toezicht en de coördinatie van de uitoefening van hun bevoegdheden als omschreven in titel V, hoofdstuk 4 en titel VII, hoofdstukken 1 en 3 van die richtlijn, en in titel II, afdeling 2 van Richtlijn 2014/59/EU³ ten aanzien van bijkantoren van instellingen in de Europese Unie die in een andere lidstaat zijn gevestigd.

Adressaten

6. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, onder i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010⁴.

Definities

7. Tenzij anders vermeld, hebben de in Verordening (EU) nr. 575/2013, Richtlijn 2013/36/EU en Richtlijn 2014/59/EU gebruikte en gedefinieerde termen dezelfde betekenis in deze richtsnoeren.

² PB L 176, blz. 338.

³ PB L 173, blz. 90.

⁴ PB L 176, blz. 1.

3. Uitvoering

Toepassingsdatum

8. Deze richtsnoeren gelden met ingang van 1 januari 2018.

Hulp bij de toepassing

9. Wanneer onder bevoegde autoriteiten verschillen van inzicht ontstaan betreffende deze richtsnoeren, streven die autoriteiten ernaar bij EBA een verzoek in te dienen als bedoeld in artikel 31, onder c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Wanneer een verzoek is ingediend, verschaffen alle betrokken bevoegde autoriteiten EBA toereikende informatie, waaronder argumenten ter onderbouwing van hun afzonderlijke standpunten, zodat EBA zich een mening kan vormen over de kwesties waarover verschil van inzicht bestaat. Alle betrokken bevoegde autoriteiten streven er vervolgens naar rekening te houden met het advies van EBA.

4. Beoordeling van de significantie van bijkantoren en intensiveringstest

10. Bevoegde autoriteiten beoordelen en bepalen, overeenkomstig de in dit hoofdstuk beschreven procedure en criteria, of een bijkantoor dat is aangemerkt als significant overeenkomstig artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU, ook voldoet aan de eisen van de intensiveringstest.
11. Wanneer in een college van toezichthouders als bedoeld in artikel 116 van Richtlijn 2013/36/EU, de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst van een bepaald bijkantoor niet dezelfde zijn, werken zij nauw samen op basis van paragraaf 5.8 om te waarborgen dat toezicht op het bijkantoor wordt uitgeoefend in overeenstemming met deze richtsnoeren.

4.1 Significantie en mapping van het bijkantoor: initiële beoordeling en bijwerkingen

12. Onverminderd het bepaalde in artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU verricht de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst, in de context van de mapping van de instelling of de groep overeenkomstig de artikelen 2 en 23 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie en de artikelen 2 en 17 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie, zijn eigen beoordeling van het belang van een bepaald bijkantoor voor die specifieke instelling of groep op basis van de in de punten 28 tot en met 31 genoemde criteria.
13. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst geeft zijn beoordeling van het belang van het bijkantoor voor de instelling of de groep aan in het desbetreffende veld van het mappingmodel als bedoeld in de artikelen 2 en 17 en in bijlage I van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie.
14. Wanneer de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst op basis van zijn beoordeling heeft bepaald dat een bijkantoor belangrijk is voor de instelling of de groep, maakt hij zijn standpunt kenbaar aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst, hetzij afzonderlijk, hetzij in het kader van de afronding van de mapping van de instelling of de groep in overeenstemming met artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie, en nodigen zij die autoriteit uit te overwegen de in artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde procedure toe te passen om de significantie van het bijkantoor te bepalen.
15. Wanneer de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst heeft laten weten dat hij of zij het bijkantoor belangrijk acht voor de instelling of voor de groep, overweegt de bevoegde

autoriteit in de lidstaat van ontvangst of zij de procedure zal toepassen die is beschreven in artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU en of zij, hetzij afzonderlijk, hetzij in het kader van haar standpunten of opmerkingen over de mapping van de instelling of de groep als bedoeld in artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie, de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst op de hoogte zal stellen van haar standpunten.

16. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst beoordeelt het belang van een bepaald bijkantoor voor de instelling of de groep op periodieke basis en ten minste tijdens elke bijwerking van de mapping van de instelling of de groep als bedoeld in artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst waarborgt een continue monitoring van de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EG voor bijkantoren die onder hun toezicht vallen.
17. Wanneer de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst het bijkantoor belangrijk acht voor de instelling of de groep, maar de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst het bijkantoor niet significant acht in de zin van artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EG, nodigt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst desondanks uit deel te nemen aan het college van toezichthouders overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie en artikel 3, lid 1, onder b), van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie.
18. Nadat het bijkantoor is aangemerkt als significant overeenkomstig artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU, werken de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst zonder onnodig uitstel de mapping van de instelling of de groep bij. In de mapping van de instelling of de groep wordt met name aangegeven of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst aan het desbetreffende college deelneemt als lid (significant bijkantoor) of als waarnemer (niet-significant bijkantoor), zoals bepaald in artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie, en wordt de lijst van leden en waarnemers van het college dienovereenkomstig bijgewerkt.

4.2 Toezichtintensiveringstest voor significante bijkantoren

4.2.1 De procedure van de intensiveringstest

19. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst werken samen op basis van de onderstaande punten en streven ernaar een gezamenlijke beoordeling te verrichten en tot een gezamenlijke conclusie te komen over de vraag of een bijkantoor dat is aangemerkt als significant overeenkomstig artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU, ook voldoet aan de intensiveringstest en daarom voor de toepassing van deze richtsnoeren wordt beschouwd als een 'significant-plus'-bijkantoor en wordt onderworpen aan geïntensiveerd toezicht als bedoeld in hoofdstuk 5. Deze gezamenlijke

- conclusie wordt door de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst meegedeeld aan de instelling en de EU-moederonderneming.
20. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst komen tot overeenstemming over de tijdplanning en de procedure voor de uitvoering van de intensiveringstest en over de opstelling van de gezamenlijke conclusie over de vraag of aan de eisen van deze test is voldaan.
 21. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst streven ernaar bij hun gezamenlijke beoordeling van de vraag of wordt voldaan aan de voorwaarden van de intensiveringstest, gebruik te maken van reeds beschikbare informatie uit de gemeenschappelijke verslaggeving (COREP) en de financiële verslaggeving (FINREP), en van andere informatie die al is verzameld bij de instelling, waaronder het intern beoordelingsproces van de kapitaaltoereikendheid (Icaap) en het intern beoordelingsproces van de liquiditeitstoereikendheid (Ilaap) van de instelling of de groep. Daartoe, en onverminderd artikel 28 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie, wisselen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst binnen het college ook eventuele verdere vereiste informatie uit.
 22. Wanneer er tussen de autoriteiten verschillen van inzicht ontstaan over de uitkomst van de intensiveringstest en er geen gezamenlijke conclusie kan worden bereikt, dienen de autoriteiten een verzoek in bij EBA als bedoeld in artikel 31, onder c), van de EBA-verordening, samen met alle informatie die EBA nodig heeft om zich een mening te vormen over de kwesties waarover verschil van mening bestaat en om de autoriteiten te helpen tot een gezamenlijke conclusie te komen. Alle betrokken bevoegde autoriteiten houden rekening met het advies van EBA en schikken het meningsverschil dienovereenkomstig.
 23. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst zorgen ervoor dat als een bijkantoor voldoet aan de intensiveringstest, dit naar behoren wordt aangegeven in de mapping van de instelling of de groep en dat waar nodig informatie wordt verstrekt aan het college van toezichthouders.
 24. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst evalueren hun gezamenlijke conclusie over de uitkomst van de intensiveringstest ten minste eenmaal per jaar en werken die dan waar nodig bij. Voor de evaluatie en de bijwerking gelden de punten 20 tot en met 23 en paragraaf 4.2.2.
 25. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat een bijkantoor dat niet langer voldoet aan de intensiveringstest, een significant bijkantoor blijft voor de toepassing van artikel 51 van Richtlijn 2013/36/EU, tenzij het anders is herbeoordeeld in overeenstemming met de bepalingen van dat artikel, aangezien de beoordelingsprocedures gescheiden van elkaar blijven.

4.2.2 Criteria voor de intensiveringstest

26. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst voeren de intensiveringstest uit met inachtneming van de omvang, reikwijdte, aard en systeemrelevantie van de activiteiten van het bijkantoor in de lidstaat van ontvangst en van het belang ervan voor de instelling of de groep.
27. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst achten het alleen dan noodzakelijk dat een significant bijkantoor nader wordt beoordeeld, als dat bijkantoor kritieke functies in de zin van Richtlijn 2014/59/EU op basis van informatie uit het (groeps)herstelplan of het (groeps)afwikkelingsplan verricht op de volgende gebieden:
 - a. retailbankactiviteiten;
 - b. corporate banking;
 - c. betalingen, clearing, afwikkeling;
 - d. bewaarneming;
 - e. lenen en uitlenen binnen het financiële stelsel; of
 - f. beleggingsbankactiviteiten.
28. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst overwegen of een significant bijkantoor dat kritieke functies verricht, ook voldoet aan de volgende voorwaarden:
 - a. het bijkantoor is belangrijk voor de instelling of voor de groep; of
 - b. het bijkantoor is van significant belang voor de financiële stabiliteit van de lidstaat van ontvangst.
29. Een significant bijkantoor dat kritieke functies verricht, wordt als belangrijk voor de instelling of voor de groep beschouwd als het bijkantoor voldoet aan een of meer van de voorwaarden die worden genoemd in artikel 7, lid 2), onder a) tot en met e), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, hetzij voor de instelling, hetzij voor de groep.
30. Bevoegde autoriteiten beschouwen een significant bijkantoor ook als belangrijk voor de instelling of voor de groep wanneer het bijkantoor, op basis van enige informatie die door de instelling of door de EU-moederonderneming is ingediend ten behoeve van Icaap of Ilaap, herstelplan of ander plan, belangrijk voor hetzij de instelling, hetzij de groep is genoemd.
31. Ten behoeve van de beoordeling of een significant bijkantoor dat kritieke functies verricht, dient te worden beschouwd als zijnde van significant belang voor de financiële stabiliteit van

de lidstaat van ontvangst, overwegen bevoegde autoriteiten of het bijkantoor voldoet aan een van de volgende criteria:

- a. Het marktaandeel in deposito's van dit bijkantoor bedraagt meer dan 4% in de lidstaat van ontvangst.
- b. De totale activa van het bijkantoor (met het bijkantoor verbonden activa) vormen een significant deel van het BBP van de lidstaat van ontvangst (d.w.z. meer dan 4% van het BBP).
- c. De totale activa van het bijkantoor (met het bijkantoor verbonden activa) vormen een significant deel van de totale activa van de banksector van de lidstaat van ontvangst (d.w.z. meer dan 4% van de totale activa van de banksector van de lidstaat van ontvangst).
- d. Het bijkantoor kan worden beschouwd als systeemrelevant op gelijksoortige gronden als andere systeemrelevante instellingen (ASI's) op basis van de beoordeling die wordt gespecificeerd in de EBA-richtsnoeren⁵ wanneer deze worden toegepast op bijkantoor specifieke gegevens, indien deze beschikbaar zijn. Bevoegde autoriteiten kunnen op grond van de omvang van de integratie van bijkantoren en de van instellingen ontvangen steun ook overwegen hogere drempels vast te stellen voor ASI-scores om bijkantoren te identificeren die voldoen aan de eisen van de intensiveringstest.

⁵ EBA-richtsnoeren inzake "De criteria om de voorwaarden te bepalen voor de toepassing van artikel 131, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU (RKV) met betrekking tot de beoordeling van andere systeemrelevante instellingen" (EBA/GL/2014/10).

5. Continu toezicht op significant-plus-bijkantoren

32. Het continue toezicht op bijkantoren die voldoen aan de intensiveringstest (significant-plus-bijkantoren) wordt georganiseerd en uitgevoerd overeenkomstig de taken en verantwoordelijkheden van de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst als bedoeld in Richtlijn 2013/36/EU en in Richtlijn 2014/59/EU en met inachtneming van de paragrafen 5.1 tot en met 5.8 van deze richtsnoeren.
33. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst streven ernaar te waarborgen dat de operationele context van het college het toezicht op de significant-plus-bijkantoren overeenkomstig deze richtsnoeren volledig mogelijk maakt.

5.1 Beoordeling van het risico van het bijkantoor

34. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst zorgen ervoor dat het significant-plus-bijkantoor wordt onderworpen aan een doeltreffende en efficiënte beoordeling van de toezichthouder in het kader van de procedure voor toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP) toegepast op de instellingen en de groep overeenkomstig artikel 97 van Richtlijn 2013/36/EU en EBA's *Richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder*⁶. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst zorgt ervoor dat de risicobeoordeling voor de groep of het SREP-rapport van een instelling als bedoeld in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie een duidelijke, opvallende vermelding bevat van de beoordeling door de toezichthouder van eventuele significant-plus-bijkantoren, met inbegrip van een beoordeling van de wezenlijke risico's waaraan het bijkantoor is of zou kunnen worden blootgesteld, het bedrijfsmodel en de strategie van het bijkantoor en de risico's van het bijkantoor voor het financiële stelsel in de lidstaat van ontvangst (beoordeling van het risico van het bijkantoor).
35. Deze beoordeling van het risico van het bijkantoor wordt als bijlage bij het rapport van de groepsrisicobeoordeling of het SREP-rapport voor de instelling gevoegd.
36. Instellingen of significant-plus-bijkantoren hoeven geen Icaap- of Ilaap-informatie specifiek voor het bijkantoor op te stellen. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst zorgen ervoor dat significant-plus-bijkantoren naar behoren zijn opgenomen in de Icaap- en Ilaap-informatie van de instelling die is verzameld overeenkomstig

⁶ EBA/GL/2014/13.

de *Richt snoeren inzake verzamelde Icaap-en Ilaap-informatie met het oog op het SREP*⁷ van EBA en dat hun risicoblootstellingen er afdoende in worden weergegeven, net als het kapitaal en de liquiditeit die zijn toegewezen aan de dekking van deze risico's. Daartoe waarborgt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst dat een instelling een bijkantoor dat voldoet aan de intensiveringstest, na de kennisgeving van de gezamenlijke conclusie van de autoriteiten, voldoende tijd krijgt om dergelijke specifieke informatie voor het bijkantoor op te stellen.

37. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst zorgt ervoor dat de risicobeoordeling voor het bijkantoor de beoordeling omvat van alle SREP-elementen die relevant zijn voor het bijkantoor. Dat houdt in dat de risicobeoordeling van het bijkantoor geen beoordeling van de kapitaaltoereikendheid omvat, aangezien deze niet relevant is op het niveau van bijkantoren. De beoordeling omvat echter wel een beoordeling van de passendheid van de toewijzing van intern kapitaal en liquiditeit aan de risicoblootstellingen die de instelling aangaat via het significant-plus-bijkantoor, op basis van de Icaap- en Ilaap-informatie van de groep of de instelling, aangezien deze relevant kunnen worden geacht voor het bijkantoor. De beoordeling van het risico van het bijkantoor omvat ten minste de uitkomsten van een beoordeling van de volgende elementen:
- a. het specifieke bedrijfsmodel en de specifieke strategie van het bijkantoor en zijn rol/positie binnen het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling;
 - b. de specifieke governance en risicomanagementcontroles van het bijkantoor en de mate waarin het bijkantoor is geïntegreerd in de interne governance en instellingsbrede controles van de instelling;
 - c. grote risico's voor het kapitaal, de liquiditeit en de financiering waaraan het bijkantoor is of zou kunnen worden blootgesteld, zoals gespecificeerd in de *Richt snoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder* van EBA, en eventuele risico's voor de levensvatbaarheid van de instelling die voortvloeien of zouden kunnen voortvloeien uit de risico's die de instelling neemt via het significant-plus-bijkantoor;
 - d. het risico dat het bijkantoor zou kunnen vormen voor het financiële stelsel van de lidstaat van ontvangst;
 - e. de macro-economische omgeving waarin het bijkantoor werkzaam is.
38. Naast het bovengenoemde verschaft de risicobeoordeling voor het bijkantoor een overzicht van eventuele bevindingen van door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst of de

⁷ EBA/GL/2016/10.

lidstaat van ontvangst uitgevoerde inspecties en controles ter plaatse die relevant zijn voor de risicobeoordeling van de instelling of het financiële stelsel in de lidstaat van ontvangst.

39. Bij de voorbereiding van de risicobeoordeling voor het bijkantoor zorgt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst ervoor dat hij passende input heeft ontvangen van de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst en dat hij hier naar behoren rekening mee heeft gehouden. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst verschaft ten minste de volgende input:
- a. informatie over en een beoordeling van het specifieke bedrijfsmodel en de specifieke strategie van het bijkantoor in de context van de bedrijfsomgeving van de lidstaat van ontvangst;
 - b. informatie over en een beoordeling van de risico's die het bijkantoor kan vormen voor de financiële stabiliteit van de lidstaat van ontvangst;
 - c. een beschrijving en een beoordeling van het gedragsrisico en informatie over eventuele gedragsrisico-incidenten met betrekking tot de werkzaamheden van het bijkantoor;
 - d. een beschrijving en een beoordeling van de macro-economische omgeving waarin het bijkantoor werkzaam is.
40. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst verstrekt de in het vorige punt gespecificeerde input op basis van de informatie waarover zij beschikt, waaronder informatie van:
- a. de statistische en financiële stabiliteitsrapportage als bedoeld in de artikelen 40 en 52 van Richtlijn 2013/36/EU;
 - b. eventuele controles en inspecties ter plaatse van het bijkantoor overeenkomstig paragraaf 5.3;
 - c. van de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst ontvangen informatie overeenkomstig paragraaf 5.4;
 - d. informatie over eventuele bijeenkomsten met het management van het bijkantoor overeenkomstig paragraaf 5.6; en
 - e. eventuele andere informatie waarover de bevoegde autoriteiten beschikken.
41. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst coördineren de tijdplanning van de uitwerking van de risicobeoordeling voor het bijkantoor zodanig dat deze aansluit op de tijdplanning van de opstelling van groepsrisicobeoordeling of de SREP-rapporten (d.w.z. de SREP-cyclus). Waar

relevant vindt deze coördinatie plaats in het kader van het college van toezichthouders en wordt zij verwerkt in het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college en het tijdschema voor het bereiken van een gezamenlijk besluit over instellingsspecifieke prudentiële vereisten overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie.

5.2 Coördinatie van activiteiten en programma voor onderzoek door de toezichthouder

42. Het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college als bedoeld in de artikelen 11 en 20 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/99 van de Commissie houdt in het geval van een significant-plus-bijkantoor rekening met de uitkomst van de risicobeoordeling voor dat bijkantoor die is uitgevoerd overeenkomstig paragraaf 5.1.
43. Wanneer bij de risicobeoordeling voor het bijkantoor significante risico's voor het kapitaal, de liquiditeit en de financiering aan het licht komen waaraan het bijkantoor is of zou kunnen worden blootgesteld, en/of risico's voor de levensvatbaarheid van de instelling die voortvloeien uit het bijkantoor, waaronder uit de governance en de risicocontroles van het bijkantoor, vormen de conclusies van de beoordeling input voor de toezichtactiviteiten die worden gepland door de consoliderende toezichthouder en de autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst, en worden deze vastgelegd in het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college.
44. Bij de uitwerking van het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college bespreken de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst de toewijzing van werk en de verdeling van taken voor het verrichten van de geplande toezichtactiviteiten betreffende het significant-plus-bijkantoor en verkennen zij de mogelijkheden dat een aantal van deze activiteiten gezamenlijk wordt uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst.
45. Om dubbele uitvoering van toezichttaken en dubbele verzoeken om informatie aan de onder toezicht staande instelling over het significant-plus-bijkantoor te vermijden, besteden de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst tijdens de uitwerking van het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college aandacht aan de juiste toewijzing van taken als vastgelegd in paragraaf 5.8.

5.3 Controles en inspecties ter plaatse van significant-plus-bijkantoren

46. Onverminderd artikel 52 van Richtlijn 2013/36/EU worden controles en inspecties ter plaatse van bijkantoren, voor zover deze vooruit worden gepland, opgenomen in het programma voor

onderzoek door de toezichthouder van het college dat wordt uitgewerkt overeenkomstig de artikelen 16 en 31 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/98 van de Commissie.

47. Om te waarborgen dat de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst een overzicht hebben van de geplande controles en inspecties ter plaatse van bijkantoren, ook die welke niet op gezamenlijke basis worden uitgevoerd, en om onnodige dubbele toezichtsinspanningen en verzoeken aan instellingen te vermijden, omvat het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college zoveel als praktisch haalbaar is, informatie over al dergelijke activiteiten, georganiseerd door de bevoegde autoriteit in ofwel de lidstaat van herkomst ofwel de lidstaat van ontvangst, met de bijbehorende reikwijdte, tijdplanning en geplande middelen.
48. Wanneer de consoliderende toezichthouder of de autoriteit in de lidstaat van herkomst of de lidstaat van ontvangst een beslissing neemt over de tijdplanning van gezamenlijk uitgevoerde activiteiten, houdt de autoriteit die de activiteiten initieert en organiseert, naar behoren rekening met de behoeften van de deelnemende autoriteiten in termen van middelen en toezichtcycli, in het bijzonder met de SREP-cyclus.
49. Controles en inspecties ter plaatse in een bijkantoor die oorspronkelijk niet waren gepland maar gedurende het jaar zijn geïnitieerd, worden zonder onnodige vertraging door de ene autoriteit aan de andere gemeld en naar behoren opgenomen in het bijgewerkte programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college.
50. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst zorgen ervoor dat het aantal controles en inspecties voor significant-plus-bijkantoren op jaarbasis hoger is dan voor andere soorten bijkantoren.
51. Een bevoegde autoriteit die een controle of inspectie initieert bij een significant-plus-bijkantoor (de initiator), past de volgende procedure toe:
 - a. De initiator nodigt de andere autoriteit uit deel te nemen aan de activiteit en zorgt er daarbij voor dat het besluit tot de activiteit vroegtijdig genoeg wordt genomen, zodat bevoegde autoriteiten voldoende tijd hebben om hun deelname te organiseren (in het algemeen zes weken voor de start van de activiteit in het geval van een vooraf geplande activiteit, maar in het geval van een buitengewone activiteit kan een latere melding voldoende zijn). Daarbij stelt de initiator de uitgenodigde autoriteit op de hoogte van de reikwijdte van de activiteit, zodat deze een gefundeerd besluit kan nemen.
 - b. De autoriteit die de uitnodiging ontvangt, bevestigt zonder onnodig uitstel en uiterlijk binnen een week na ontvangst van de onder a) genoemde uitnodiging haar deelname, tenzij de controle of inspectie ter plaatse van urgente aard is, in welk geval de autoriteit die de uitnodiging ontvangt, haar deelname bevestigt binnen een redelijke termijn die is vastgesteld door de andere autoriteit, in het licht van

de specifieke omstandigheden die een controle of inspectie ter plaatse rechtvaardigen.

- c. Wanneer de autoriteit die de uitnodiging ontvangt, besluit aan de activiteit deel te nemen:
- i. plant de initiator voor zover mogelijk de activiteit, met inbegrip van de tijdplanning van de bijeenkomsten die worden georganiseerd in het kader van de uitvoering van de activiteit, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met de beschikbaarheid van de deelnemende autoriteit;
 - ii. zorgt de initiator ervoor dat informatie die relevant is voor de uitvoering van de activiteit, beschikbaar wordt gesteld aan de deelnemende autoriteit, met inachtneming van het nationale recht van de lidstaat waar de controle of inspectie wordt uitgevoerd;
 - iii. stelt de initiator een conceptrapport op met een samenvatting van de bevindingen van de controle of inspectie ter plaatse en geeft hij de deelnemende autoriteit een redelijke tijd om binnen een aangegeven termijn commentaar te leveren om het rapport tijdig definitief te maken;
 - iv. streven de autoriteiten die deelnemen aan de activiteit, ernaar overeenstemming te bereiken over het rapport met een samenvatting van de bevindingen van de controle of inspectie ter plaatse voordat zij dat rapport verstrekken aan de instelling en, waar passend en in lijn met de administratieve procedures, aan het bijkantoor;
 - v. laat de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst, wanneer de autoriteiten die deelnemen aan de activiteit, het rapport definitief hebben gemaakt, dit verstrekken aan de instelling of de groep en verstrekt de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst het, waar passend en in lijn met de administratieve procedures, aan het management van het bijkantoor;
 - vi. blijft de autoriteit die de activiteit heeft geïnitieerd en georganiseerd, wanneer de autoriteiten die deelnemen aan de activiteit geen overeenstemming bereiken over het rapport met een samenvatting van de bevindingen van de controle of inspectie ter plaatse, verantwoordelijk voor het definitief maken van het rapport en de verstrekking daarvan aan de instelling of aan het management van het bijkantoor.
- d. Wanneer de autoriteit die de uitnodiging ontvangt, besluit niet deel te nemen aan de activiteit, stelt de initiator het rapport met een samenvatting van de bevindingen van de controle of inspectie ter plaatse op en informeert hij de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van

herkomst of de lidstaat van ontvangst over de definitieve bevindingen zoals die zijn gecommuniceerd aan de instelling en het bijkantoor. Wanneer een controle of inspectie ter plaatse wordt uitgevoerd door de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst en de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst besluit niet deel te nemen aan de activiteit, informeert de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst over de bevindingen, voordat zij het bijkantoor hiervan in kennis stelt.

52. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst nodigt de autoriteit in de lidstaat van ontvangst uit om deel te nemen aan controles of inspecties ter plaatse die worden uitgevoerd bij een instelling, wanneer die activiteiten relevant zijn voor significant-plus-bijkantoren (hiertoe behoren met name bijeenkomsten met het management van de groep of de instelling over kwesties met betrekking tot die bijkantoren; zie ook paragraaf 5.6).

5.4 Informatie die nodig is voor het toezicht op significant-plus-bijkantoren

53. Onverminderd de bepalingen van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 524/2014 van de Commissie en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 620/2014 van de Commissie, zorgen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst die betrokken zijn bij het toezicht op significant-plus-bijkantoren, ervoor dat zij alle informatie over de groep, de instelling of het bijkantoor die adequaat, juist en relevant is voor het doeltreffende en efficiënte toezicht op het bijkantoor als uiteengezet in deze richtsnoeren, delen door deze op eigen initiatief of op verzoek beschikbaar te stellen.
54. Wanneer de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst de relevantie van bepaalde informatie of een set informatie beoordelen, spannen zij zich, op evenredige wijze en gebaseerd op het risico, in te anticiperen op de gevolgen van die informatie voor het volgende:
- a. de activiteiten van het bijkantoor;
 - b. de governance en organisatie van het bijkantoor, de instelling of de groep als geheel;
 - c. de potentiële impact op de financiële stabiliteit van enige lidstaat, waaronder de lidstaat waar het bijkantoor actief is;
 - d. de potentiële relevantie van de informatie voor het besluit van de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst over het opleggen van voorwaarden van algemeen belang met betrekking tot het bijkantoor, en voor de activiteiten in de lidstaat van ontvangst; en

- e. de potentiële impact van de risico's die de instelling via het significant-plus-bijkantoor heeft genomen, op de instelling en haar levensvatbaarheid.

55. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst waarborgen, onverminderd de bepalingen van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 524/2014 van de Commissie en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 620/2014 van de Commissie, dat zij ten minste, op een evenredige en passende wijze, informatie delen over het volgende:

- a. interne en, waar beschikbaar, externe auditverslagen en de interne risicoverslagen van de instelling die zich richten op de positie van het bijkantoor en de risico's die de instelling neemt via het significant-plus-bijkantoor;
- b. liquiditeitsrapporten van de instelling die zijn verzameld overeenkomstig artikel 415 van Verordening (EU) nr. 575/2013.
- c. eventuele relevante informatie die de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst of de lidstaat van ontvangst van de instelling heeft ontvangen bij de uitwerking van de risicobeoordeling voor het bijkantoor overeenkomstig paragraaf 5.1 van deze richtsnoeren;
- d. rapporten met een samenvatting van de bevindingen van controles en inspecties ter plaatse van het bijkantoor door ofwel de consoliderende toezichthouder ofwel de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst of de lidstaat van ontvangst overeenkomstig paragraaf 5.3 van deze richtsnoeren, gericht op de positie van het bijkantoor binnen de groep en de risico's die de instelling neemt via het significant-plus-bijkantoor;
- e. informatie over toezicht- en andere maatregelen die door de consoliderende toezichthouders of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst specifiek voor het bijkantoor zijn genomen of gepland (zie ook paragraaf 5.5);
- f. eventuele voorzorgsmaatregelen die de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst heeft genomen op basis van artikel 43 van Richtlijn 2013/36/EU en maatregelen die zijn genomen op basis van artikel 50, lid 4, van die richtlijn (zie ook paragraaf 5.5);
- g. informatie over op handen zijnde grote veranderingen die van invloed zijn op het bijkantoor, zoals veranderingen in het IT-systeem of het bedrijfsmodel van de instelling, en eventuele relevante regelingen voor de continuïteit van de activiteiten en noodregelingen;
- h. informatie over operationele incidenten, waaronder eventuele substantiële fouten of verstoringen van de dienstverlening aan cliënten, van betaaldiensten of van IT-systemen voor zover relevant voor het bijkantoor, waaronder cyberaanvallen of -

bedreigingen of aanvallen op en bedreigingen van de informatiebeveiliging, evenals verstoringen of fouten die het vermogen van het bijkantoor om zijn zakelijke activiteiten voort te zetten of te voldoen aan zijn verplichten als leverancier van betaalsystemen en betaaldiensten, aantasten of in gevaar brengen;

- i. informatie over strategieën of bedrijfsplannen met betrekking tot de toekomstige activiteiten van het bijkantoor, waaronder, zonder daartoe te zijn beperkt, het eventuele aanbieden van belangrijke nieuwe producten of diensten die niet onder artikel 39 van Richtlijn 2013/36/EU vallen;
- j. documentatie die afkomstig is van de toepassing van de artikelen 143, 151, leden 4 en 9, 283, 312 en 363 van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- k. informatie die relevant is voor de beoordeling van het groepsherstelplan of het plan van de instelling.

56. Deze informatie wordt tijdig en in geschreven of elektronische vorm uitgewisseld, voor zover mogelijk met gebruikmaking van veilige communicatiemiddelen, met het doel te vergemakkelijken dat de desbetreffende toezichttaken op een doeltreffende en efficiënte wijze worden uitgevoerd.

57. In situaties van liquiditeitsstress stellen de bevoegde autoriteiten elkaar in kennis overeenkomstig de vereisten van artikel 17 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 524/2014 van de Commissie en volgens de procedure die wordt beschreven in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 620/2014 van de Commissie. Bij het verstrekken van de informatie die wordt gespecificeerd in artikel 17, lid 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 524/2014 van de Commissie, lichten zij de verwachte impact van de stress op de liquiditeit van de instelling toe en verstrekken zij de meest recente liquiditeitsratio's in de valuta van de lidstaat van herkomst van de instelling en in alle andere valuta's die van wezenlijk belang zijn voor de instelling.

5.5 Toepassing van toezichtmaatregelen en sancties

58. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst past toezichtmaatregelen als voorzien in de artikelen 104 en 105 van Richtlijn 2013/36/EU toe op de instelling op basis van de SREP-uitkomsten en de specifieke uitkomsten van de risicobeoordeling voor het bijkantoor, wanneer maatregelen worden toegepast met betrekking tot de risico's die de instelling neemt via een significant-plus-bijkantoor of met betrekking tot tekortkomingen die bij een dergelijk bijkantoor worden vastgesteld.

59. Onverminderd artikel 41 van Richtlijn 2013/36/EU coördineren de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst de toepassing van toezichtmaatregelen en voorzorgsmaatregelen die worden genomen met betrekking tot het significant-plus-bijkantoor, binnen het kader van colleges van toezichthouders, waarbij met name aandacht wordt besteed aan het volgende:

- a. het type maatregelen dat dient te worden genomen;
 - b. de tijdplanning van de maatregelen en de duur hiervan;
 - c. de reikwijdte van de maatregelen in termen van de desbetreffende blootstellingen of governance of eventuele andere relevante kwesties, of in termen van personen, indien ze zijn gericht tot personen; en
 - d. koppelingen naar de toezichtbevindingen die speciaal worden benadrukt in de risicobeoordeling voor het bijkantoor.
60. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst informeren elkaar regelmatig over eventuele macroprudentiële maatregelen of andere maatregelen die worden toegepast op instellingen of bijkantoren teneinde de financiële stabiliteit te waarborgen, die relevant kunnen zijn voor de instelling of voor het significant-plus-bijkantoor.
61. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst bekijkt de overeenkomstig het vorige punt ontvangen informatie over macroprudentiële maatregelen om te besluiten of zij de maatregelen uitbreiden naar de gehele instelling volgens de bepalingen betreffende vrijwillige wederkerigheid voor macroprudentiële maatregelen die zijn uiteengezet door het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB)⁸.
62. Wanneer de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst een besluit neemt over de toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële maatregelen die in een lidstaat van ontvangst zijn toegepast op een instelling die via een bijkantoor werkt, houdt deze ook rekening met het volgende:
- a. het type, de reikwijdte en de aard van de macroprudentiële maatregelen, en of het maatregelen 'pijler 1-type' zijn (bijv. aanpassingen aan risicogewichten overeenkomstig artikel 124 van Verordening (EU) nr. 575/2013) of maatregelen van 'pijler 2-type' (bijv. toepassing van ondergrens voor een risicogewicht overeenkomstig artikel 103 van Richtlijn 2013/36/EU) zijn;
 - b. de reikwijdte en de aard van de activiteiten van het bijkantoor, met name of de activiteiten of blootstellingen ervan invloed zouden hebben ondervonden van de macroprudentiële maatregel als activiteiten of blootstellingen door een instelling in de lidstaat van ontvangst niet via een bijkantoor, maar via een dochteronderneming tot stand zouden zijn gekomen;
 - c. het macroprudentiële kader en eventuele bestaande macroprudentiële maatregelen in de lidstaat van herkomst die gelden voor de instelling (en daardoor ook voor haar bijkantoren), en of deze gericht zijn op hetzelfde risico als de

⁸ Zie de aanbeveling van het ESRB over de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van en de vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële maatregelen (ESRB/2015/2).

maatregelen die worden toegepast door de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst;

- d. de aanbevelingen van het ESRB betreffende minimumnormen voor wederkerigheid in macroprudentiële zaken⁹.

5.6 Communicatiekader voor een significant-plus-bijkantoor

63. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst trachten te waarborgen dat de berichten over het bijkantoor die naar de instelling of de groep worden verzonden, consistent zijn. Hiertoe waarborgen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst dat zij elkaar hebben geraadpleegd voordat ze enige vorm van formele communicatie betreffende het bijkantoor naar de groep of de instelling zenden.
64. Wanneer de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst communiceert met het significant-plus-bijkantoor, met name met een verzoek om informatie die nodig is voor de uitvoering van haar taken overeenkomstig het toepasselijke recht, waaronder deze richtsnoeren, informeert zij de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst naar behoren hierover.
65. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst organiseren ten minste jaarlijks een gezamenlijke bijeenkomst met het management van het bijkantoor, die indien mogelijk ook wordt bijgewoond door vertegenwoordigers van het hoger leidinggevend personeel van de instelling, om het volgende te bespreken:
 - a. de financiële prestaties van het bijkantoor aan het eind van het jaar en eventuele prognoses van de prestaties van het bijkantoor op middellange termijn;
 - b. de bedrijfsstrategie van het bijkantoor en hoe het bijkantoor zal bijdragen aan de strategie van de instelling en deze zal uitvoeren;
 - c. de belangrijkste activiteiten van het bijkantoor en zijn relevante risico's; en
 - d. de bevindingen van de toezichthouder met betrekking tot de activiteiten van het bijkantoor en acties die de instelling heeft genomen of dient te nemen om de desbetreffende problemen op te lossen.
66. Als de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst of de lidstaat van ontvangst niet in staat is deel te nemen aan deze gezamenlijke bijeenkomst, informeren de desbetreffende autoriteiten de andere dienovereenkomstig en delen de autoriteiten de conclusies van de bijeenkomst en bespreken ze eventuele vervolgtacties.

⁹ Ibid.

67. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst dienen overeenstemming te bereiken over de vorm en de frequentie van gezamenlijke bijeenkomsten met het hoger leidinggevend personeel van de instelling voor het bespreken van kwesties die meer specifiek relevant zijn voor het significant-plus-bijkantoor of kwesties die potentieel van invloed kunnen zijn op het bijkantoor.
68. Deze gezamenlijke bijeenkomsten met de instelling en met het management van het bijkantoor worden naar behoren opgenomen in het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college.

5.7 Rollen en verantwoordelijkheden van autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst bij de beoordeling van het herstelplan

69. Binnen het proces van de beoordeling van het herstelplan overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU of het proces voor de beoordeling van het groepsherstelplan overeenkomstig artikel 8, lid 1, van die richtlijn, en rekening houdend met de vereisten van de *Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan*¹⁰ van EBA, raadplegen de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst van significante bijkantoren overeenkomstig artikel 6, lid 2, en artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU.
70. Om deze raadpleging te vergemakkelijken deelt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst respectievelijk het groepsherstelplan of het plan van de instelling met de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst, overeenkomstig de tijdplanning die in het college van toezichthouders is vastgesteld voor de beoordeling van het herstelplan en een gezamenlijk besluit over de beoordeling van het groepsherstelplan. Bovendien tracht de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst input te verkrijgen van de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst van het significant-plus-bijkantoor om de beoordeling van het groepsherstelplan of het herstelplan van de instelling te vereenvoudigen.
71. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst verstrekt zijn input voor de beoordeling van het groepsherstelplan of het herstelplan van de instelling binnen de termijn die is vastgesteld door het college van toezichthouders. Deze input kan worden gegeven in de vorm van algemene commentaren op het plan. Daarnaast verstrekt de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst commentaren over de delen van het plan die betrekking hebben op het significant-plus-bijkantoor of commentaren over omissies die gevolgen hebben voor de behandeling van het bijkantoor, rekening houdend met de vereisten van de *Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan*¹¹ van EBA. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst informeert de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit

¹⁰ EBA/Rec/2017/02

¹¹ Ibid.

in de lidstaat van herkomst ook over eventuele aspecten van de herstelplanning die relevant zijn voor het bijkantoor.

72. De input van de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst aan de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst omvat de volgende informatie, rekening houdend met de vraag of het bijkantoor als significant-plus is aangemerkt wegens zijn belang voor de groep of de instelling, of omdat het systeemrelevant is in de lidstaat van ontvangst:

- a. een beoordeling van de manier waarop de instelling of de groep de analyse van de kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen heeft uitgevoerd, op basis van de beschrijving van het significant-plus-bijkantoor en de in kaart gebrachte kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen van dat bijkantoor;
- b. een standpunt over de strategie van de instelling of de groep ten aanzien van het significant-plus-bijkantoor en zijn aanpak van dit bijkantoor, en een analyse van juridische en operationele onderlinge verbondenheid evenals van bestaande regelingen, met name die welke voortvloeien uit de voorwaarden die de bevoegde autoriteit in het land van ontvangst heeft gesteld in het algemeen belang;
- c. een beschrijving van de belangrijkste activiteiten en geleverde diensten van het significant-plus-bijkantoor;
- d. een analyse van hoe en wanneer het significant-plus-bijkantoor, onder de in het plan omschreven voorwaarden, gebruik van centrale-bankfaciliteiten mag aanvragen, evenals van de activa die naar verwachting in aanmerking komen als onderpand;
- e. een beoordeling van de geloofwaardigheid van de herstel mogelijkheden, governance-/escalatieprocedures, scenario's en indicatoren betreffende het significant-plus-bijkantoor, bijvoorbeeld of het wordt beschouwd als onderdeel van afstotings- of andere herstel mogelijkheden van de instelling of de groep;
- f. informatie over belangrijke risico's die het significant-plus-bijkantoor kan veroorzaken voor de instelling, over eventuele punten waarop de instelling afhankelijk is van het bijkantoor, of over risico's of afhankelijkheden tussen het bijkantoor en deelnemers aan de lokale markt;
- g. een algemene beoordeling van de mate waarin het groepsherstelplan of het plan van de instelling het significant-plus-bijkantoor adequaat behandelt;
- h. informatie over eventuele andere kwesties die relevant zijn voor de beoordeling van de volledigheid, de kwaliteit en de algehele geloofwaardigheid van het plan.

73. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst stellen de totale beoordeling van het groepsherstelplan of het herstelplan van de instelling op overeenkomstig de vereisten van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, met inachtneming van de input die zij overeenkomstig punt 72 hebben ontvangen van de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst. De consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst overleggen nader met de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst over het totale beoordelingsrapport.
74. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst spannen zich ervoor in dat alle discussies, raadplegingen en overleggen betreffende de beoordeling van het (groeps)herstelplan volledig rekening houden met de tijdplanning voor de beoordeling van dat plan die is vastgelegd in de context van het college.
75. Wanneer in het plan vastgestelde belangrijke tekortkomingen of belemmeringen betrekking hebben op het significant-plus-bijkantoor, worden die tekortkomingen en belemmeringen naar behoren opgenomen in het beoordelingsproces voor het (groeps)herstelplan, waaronder in het relevante gezamenlijke besluit. Eventuele communicatie met de (EU-moeder)instelling of het bijkantoor over deze zaken wordt naar behoren gecoördineerd tussen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst binnen het operationele kader van het college.

5.8 Toewijzing van taken onder bevoegde autoriteiten

76. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst zorgen ervoor dat het operationele kader van het college van toezichthouders overeenkomstig deze richtsnoeren niet alleen een efficiënte en doeltreffende toewijzing van taken onder alle bij het toezicht op een significant-plus-bijkantoor betrokken autoriteiten mogelijk maakt, maar deze ook tot stand brengt.
77. Daartoe beoordelen de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst regelmatig of een efficiënte en doeltreffende toewijzing van taken die toezicht op het significant-plus-bijkantoor overeenkomstig deze richtsnoeren mogelijk maakt, tot stand is gebracht en stellen zij, indien dat niet het geval is, verbeteringen van het operationele kader van het college voor via een wijziging van de schriftelijke regelingen of van het programma voor onderzoek door de toezichthouder van het college.
78. Het mechanisme voor de toewijzing van taken dat is vastgesteld binnen het operationele kader van het college wordt als efficiënt en doeltreffend beschouwd wanneer hiermee de volgende doelen worden bereikt:
 - a. Het voorkomt onnodige dubbele uitvoering van taken, optimaliseert middelen voor toezicht, benut alle beschikbare kennis en deskundigheid en voorkomt onnodige belasting van de instellingen waarop toezicht wordt gehouden.

- b. Het weerspiegelt de deskundigheid op toezichtgebied in termen van technische vaardigheden of kennis van de lokale markt, zodat elke bevoegde autoriteit de taken verricht waarvoor zij het best gepositioneerd is.
 - c. Het weerspiegelt de wijze waarop een onder toezicht staande entiteit die op een grensoverschrijdende basis opereert via significant-plus-bijkantoren is georganiseerd, en is evenredig aan de aard, schaal en complexiteit van de betrokken onder toezicht staande entiteit.
 - d. Het is geschikt voor het toezicht op een instelling gezien de opzet van de leiding (gecentraliseerd/gedecentraliseerd) daarvan en in termen van de organisatie van haar bedrijfsonderdelen.
79. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst dienen overeenstemming te bereiken over de voorwaarden van de toewijzing van taken en deze naar behoren op te nemen in de schriftelijke coördinatie- en samenwerkingsregelingen van het college. Het college wordt naar behoren geïnformeerd over het bestaan en, waar relevant, de uitkomst van de toewijzingsregelingen.
80. Wanneer er tussen de autoriteiten verschillen van inzicht ontstaan over het mechanisme voor de toewijzing van taken en er geen overeenstemming kan worden bereikt, dienen de autoriteiten een verzoek in bij EBA als bedoeld in artikel 31, onder c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010, samen met alle informatie die EBA nodig heeft om zich een mening te vormen over de kwesties waarover verschil van mening bestaat en om de autoriteiten te helpen tot een gezamenlijke conclusie te komen. Alle bevoegde autoriteiten houden rekening met het advies van EBA en schikken het meningsverschil dienovereenkomstig.
81. Deze voorwaarden omvatten ten minste het volgende:
- a. de specifieke activiteiten die aan elke autoriteit dienen te worden toegewezen;
 - b. het relevante toepasselijke juridische kader;
 - c. de rollen en de verantwoordelijkheden van de betrokken autoriteiten, vooral wanneer de toewijzing van taken als gevolg van een overeenkomst over het delegeren van taken verschilt van de toewijzing van taken uit hoofde van Verordening (EU) nr. 575/2013 en Richtlijn 2013/36/EU;
 - d. het soort informatie dat onder toezichthouders dient te worden uitgewisseld voor het verrichten van de taken;
 - e. de taal, de frequentie en het middel/de vorm van de uit te wisselen informatie;
 - f. de normen volgens welke de taken dienen te worden uitgevoerd;

- g. eventuele feedback, advies of instructies van de ene autoriteit aan de andere;
 - h. de te gebruiken werkmethoden;
 - i. toegang tot de documentatie die is geproduceerd nadat een toegewezen taak is voltooid;
 - j. de tijdplanning voor het voltooien van de toegewezen taken;
 - k. de voorwaarden waaronder de autoriteit waaraan een taak is toegewezen, aan het college dient te rapporteren; en
 - l. de voorwaarden waaronder een voortijdige beëindiging van een taaktoewijzing is toegestaan.
82. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst informeren de instelling en het significant-plus-bijkantoor over de taaktoewijzing overeenkomstig het communicatiekader van het college.
83. Om tot de meest efficiënte taaktoewijzing te komen, onderzoeken de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst de juridische en operationele haalbaarheid van het delegeren van taken, wanneer dit is toegestaan volgens EU- of nationaal recht, met het doel hiervan een mechanisme voor de toewijzing van taken te maken. Het onderzoek van de juridische en operationele haalbaarheid van delegeren vindt plaats op basis van vrijwilligheid en voor iedere taak afzonderlijk, onverminderd de bevoegdheden en verantwoordelijkheden die zijn toegewezen aan nationale autoriteiten of instellingen van de Europese Unie.
84. Het eventueel delegeren van taken op vrijwillige basis dient in overeenstemming te zijn met EU- en nationaal recht. Ook moet volledige overeenstemming zijn bereikt onder de betrokken autoriteiten, ten minste met betrekking tot de elementen die worden genoemd in punt 81, en eventuele andere elementen die vereist zijn om een juridisch veilig en volledig operationeel mechanisme voor de toewijzing van taken tot stand te brengen.
85. De consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst die betrokken zijn bij het toezicht op een significant-plus-bijkantoor, werken de best mogelijke toewijzing van taken in het kader van het college uit in overeenstemming met de vorige punten, zelfs, en juist, wanneer echt delegeren niet juridisch en operationeel haalbaar wordt geacht.